

Het Sliedrechts dialect (224)
(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

'n GEVAERTE VAN 'N VAET

De vaet is 'n soortement van therepie. Net zôas 't vet en 't vuil van de borrechies en de schutteltjies glijdt, zô verdwijne tijdes d'n afwas ok de zwaerigheede as vanzellef. Zô ervaer ik 't temenste. En daerom hê 'k in d'n aerd gêên hekel meer an de vaet. Tegeswoordigs. 't Is dus nie aaltijd zô gewist.

Azzie 't nie begriipt, dan zà 'k perbere 't uit te legge. Toe 'k nog klaain was, hoefde 'k m'n aage aai'lijk naarges zurge om te maoke. Dà 's kaainder aage en niks aagenaerdigs. 't Leve gong as vanzellef van d'n êênen dag in d'n aandere. Mor m'n moeder liep wel schielijk te draove van hut naer haer en m'n vaoder had ok wel wat aandere an z'n hôôd dan uit z'n neus te peutere. Ze wazze aalebaai verzien van 'n zwaerbelaoje plichtsbesef, meschie wel om mekaor mis te houwe, denk 'k nou wel 's, mor daer wi 'k vedder vanaf weze.

Mesienes en apperaote

D'r mos netuurlijk veul meer beure dan nou met aal die mesienes en apperaote in de keuke. D'r zijn daerdeur vandaeg d'n dag van die mense - wijve en venter gelijk en de goeje uiteraerd niet te nae gesproke - die aale tijd van de wêrld schijne te hebbe om 'n pinnechie te paffe of van naorighaaid mor aan d'n drank raoke. Dà 's netuurlijk niet de bedoeling van 't leve in 't algemêên of van 't huishouwe in 't biezonder. 'k Kon dat moeilijk aanzien bij m'n moeder. Soms doch 'k dan bij m'n aage, lae 'k 'r mor 's aarges bij hellepe. Mor 'k hà beter niks kanne zegge. "Mò 'k afdrôôge?", zee 'k dan. "Belnêënt joh, gao jij nou mor speule, dà 's niks gêên mannewaark", zee m'n moeder t'rwijl ze al met de sjuupan doende was.

'n Baarg strijk

Ze kon d'r aage d'r aai'lijk ok nie toe zette om dat soort waark uit te besteeje. Ze mos gedurig wat om hande hebbe: 'n baarg strijk, op 'n hollechie nog effies naer de kroi-jenier op d'n hoek, en stêêvast: 'n gevaerte van 'n vaet, want we wazze mè z'n achte. Ze was faai'lijk aaltijd in de weer en stillechies in 'n hoeksie zitte kan ze aagelijk nò niet, ok al kan ze nie veul aandere meer deur d'r Parkinson. As de kaomer aan kant mos, zette ze d'r jongste zeuntjie op taofel en dan mocht tie toekijke hoe ze zwabberde en zwoegde om op tijd voor 't ete klaor te weze. Of 't daerdeur komt, weet 'k nie, mor 'k hê nog aaltijd hôôgtevrees, al is 't mor êên meter bove de aerde.

Hande laete wappere

Omdà 'k naest anderand waark ok mee ploetert i m'n aage huishouwe, draai 'k m'n hand nie om voor 'n wassie op veertig graeje, 'n boodschoppie bij Appies of 'n vaetje of twêe per dag. Dat zel duidelik weze. En ok vanwege 't faait dà 'k m'n aage kaanders aandere op wil voeje dan 'k zellef verwonne bin, en omdat de tij-je opnieuw veranderd zijn, ving 'k dà ze ok zô nou en dan d'r hande mor 's motte laete wappere. Dà gao netuurlijk nie van harte.

Lijsie

Daerom hè 'k 'n lijsie gemaakt, waerop staot wie hoeneer an de beurt is voor de vaet. 't Hangt in de keuke, mor 't had 'r nè zô goed nie kanne hange. Zô is t'r aaltijd wel êëntjie met 'n smoesie. Ze hebben 't op hullie manier net zô druk as d'r grôotmoeder meer as 'n hallevêê geleeje: sporte, spellechies doen, 'n fêêsie, logere is in de plaets gekomme van aal oma's gedraai en gedraof. Ze hebbe net zô min tijd voor mijn as moeders toen. 't Draait 'r dus op uit, dà 'k 't zellef mot doen. Om kort te gaon, d'r is voor heulie aaltijd wel 'n goeje rede om 't niet te doen. En daerom stao 'k tegeswoordig zellef mor weer de vaet te doen. Dan kan 'k naedenke over hoe 't was en nooit meer worre zel.

Bedankt Jacques Kraaijeveld voor je vaetverhaol enne....veul staarkte bij de baarge vaet die je nog te wachte staon!

Reacties: R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.